

KERESZTÚTI STÁCIÓK

A VERESGYHÁZI SZENTLÉLEK-TEMPLOM LITURGIKUS
TERÉBEN

A dombormű készítésének folyamata

Tervezés

1. Lépés

Az 1:1 méretarányú arányú agyagmodell készítése az előzőleg megrajzolt tervek alapján

2. Lépés

A szilikongumi forma készítése az agyagmodellről

3. Lépés

A dombormű öntése

I. ÁLLOMÁS

Az ítélet

Az Úr Jézus meggyötört, megalázott arccal, de mégis szelíd tekintettel néz rám. Nem zúgolódik, nem szitkozódik, a rágalmat, a megszólást, az ítékezést fájdalommal, szelíden fogadja. Az ököl és az arcátlanság törvénye nem az övé. Arra született és azért jött, hogy tanúságot tegyen az igazságról. Akik Istentől születtek, azok hallgatnak az Ő szavára.

Jézus, eljövendő örök bíró, könyörülj rajtam!

2. ÁLLOMÁS

A kereszt

Mit adhatnék én az Úrnak? Öklöt, köpést, ostort, udvari bolondot csináló bíborruhát, nádpálcát, töviskoronát, vagy éppen keresztet? Az élet fájától eltávolodó ember úgy akar menekülni bűne terhétől, hogy azt másra hárítja. Az Úr, mint szerelmes, a keresztet, mint az élet fáját magához öleli. „Mert mint a halál, olyan erős a szerelem”, és mint valami pecsétet karjára, szívére von engem (vö. Én 8,6).

Jézus, nászházból kilépő vőlegény, könyörülj rajtam!

3. ÁLLOMÁS

Az első esés

Aki erősnek gondolja magát, vigyázzon, hogy el ne essen! S ha elbukott, igyekezzon, hogy mielőbb felállhasson! Megrázó esemény az elesés, de még száanalomra méltóbb az, aki fel sem akar kelni. Nincs az az élethelyzetet, amit az Úr értünk ne vállalt volna. Azért vállalta az elesést, hogy általa mi is felkeljünk, és tovább haladjunk az üdvösség útján.

Jézus, aki elbuktál értem, könyörülj rajtam!

4. ÁLLOMÁS

Találkozás

Isten a szeretet, s ha szeretet, akkor kiszolgáltatottság, vágyik a mi szeretetünkre, találkozni akar velünk. Aki hallgatja az Úr szavát, szívében el-el gondolkodik rajta, és tettekre váltja, abban Isten csodálatos kegyelme valósul meg. Bensejében átformálódik, mert Isten szeretete árasztja el őt. Isten szeretetében átalakulva így lesz ő Krisztusnak anyja, testvére, nővére és rokona.

Jézus, Isten testté lett Igéje, könyörülj rajtam!

5. ÁLLOMÁS

Segítő kezek

Ami előbb keserűnek tűnik, az átváltozik a test és a lélek édességévé. Ha Boldog Teréz anya Kalkutta utcáin nem veszi fel az első súlyos beteget, akkor a többi többtízezer is ott maradt volna. Lehet, hogy a karom gyöngé, de ha szívem tiszta, akkor a kereszttel együtt Krisztust ölelem magamhoz. Conpassiones, együtt szenvedés ez. Én vele testvéreimért, Ő velem érettem, és általam felebarátaimért.

Keresztet viselő Jézusom, könyörülj rajtam!

6. ÁLLOMÁS

A képmás

Mély nyomot hagy a szeretet. Még az apró cselekedetek is Krisztusra, és az Ő szeretetére, vérben ázott képmására emlékeztetnek. Ha valakivel jót teszek, azt Krisztusnak teszem. Krisztus pedig a bennem kialakított „Isten képmása” vonásait tisztítja le. Mintegy jegykendő, úgy nyújtja nekem az Ő vérben ázott arcát. A szeretet pazar ajándéka ez.

Vérben ázott arcú Jézus, könyörülj rajtam!

7. ÁLLOMÁS

A második elbukás

Krisztus magára vette bűneinket. Az én bukásaim az Ő keresztjét terheli. Bűneimmel Krisztus keresztje elé roskadok. Így akarok a bűnbánatban visszatérni az Úrhoz. Az Úr Jézus bukását az én bukásaim okozzák. Az Ő példája viszont felkelésre int. Ha megszabadulok a bűn okozta tehertől, és az Ő igáját veszem magamra, bármilyen nehéz is az, ha elnyom, utána felemel.

Alázatos szívű Jézus, könyörülj rajtam!

8.ÁLLOMÁS

Síránkozás

Krisztus az élet fájává lett. Mi, akik elszakadtunk tőle, tűzre vetendő száraz ággá lettünk. Bűneink szégyenében égünk. Mit sem ér a vallásos köntösbe bújtatott siránkozásunk! A lelki tunyaság nem terem jó gyümölcsöt. Fogadjuk meg Krisztus intő szavait: - ne a meddő sajnálkozások, hanem inkább a bűnbánat érzése miatt folyjanak könnyeink!

Bűnbánat könnyeit letörlő Jézus, könyörülj rajtam!

9. ÁLLOMÁS

Harmadik esés, avagy úttalan út

Az ember előbb-utóbb találkozik a magány, a magárahagyatottság érzésével. Talán már az sincs, aki vigaszt, vagy segítséget tudna nyújtani. Az élet egyre elviselhetetlenebbé válik. A múlt emlékeibe való visszahajlás sem boldogít. Ez már a hegytető közeli állapot, ahol már út sincs, csak a gúny és a szégyen érzete. Ebben a helyzetben is segíteni akar Krisztus, aki az úttalan úton elnyúlt testével úttá lett érettem.

Jézus, aki érettem úttá lettél, könyörülj rajtam!

10. ÁLLOMÁS

Lecsupasztítás

Ne csak Krisztus ingjét akarjuk, hanem magát Krisztust. Ami van ebben a világban, minden elmúlik. Eljön az a pillanat, amikor üresen, mindenemből kifosztva, megfosztva, lecsupasztítva kell állnom. Nem marad semmi e földi életből, csak a szeretet, és annak művei, vagy esetleg annak súlyos hiányérzete. Krisztus, aki meztelen állsz a hegytetőn, légy irgalmas vetkeztetőm!

Jézus, aki önmagadat adod nekünk, könyörülj rajtam!

11. ÁLLOMÁS

Megszögezve

A gyűlölet, bármennyire is erősnek és kíméletlennek mutatkozik, valójában gyöngé, mert a szeretettel nem tud mit kezdeni. Mi a szeretet? Nézz Jézusra! Amit az Ő keresztre feszítésében és halában láatsz, az mind a szeretetről beszél. Mintha csak azt mondaná: - bármennyire is gyűlölsz, én annál jobban szeretlek! Mert sokkal fontosabb és értékeesebb vagy, mint amit gondolsz magadról.

Megfeszített Jézus, könyörülj rajtam!

12. ÁLLOMÁS

A szeretet nem szűnik meg sohasem

A szeretet a másakra irányul. Nem visszahajlik, nem önmagába görbül, hanem a másikért van. Elfeledkezik önmagáról. Nem önmagára gondol, hanem a másokra. Jézus mindvégig szerette az Atyát, és benne minket, embereket. S ebbe a szeretetbe képes volt belehalni. Mert minden igazi szeretet meg van feszítve, de szeretni kell megfeszítetten is. Jézus nem önmagára gondol, hanem még ott is a bocsánatot, és paradicsomot kínálja föl nekünk.

Érettem haldokló Jézus, könyörülj rajtam!

13. ÁLLOMÁS

Fájdalmas ölelés

Ölelésre az igazi válasz a megnyílás, a csókra a szeretet apró gesztusai, a befogadásra az önátadás. Isten nem halott, hanem most is azok után siet, akik a sötétség és a halál árnyékában ülnek. Engem keres, a nyomorultat! Óh, ember, ne taszítsd el magadtól a kegyelmet, és ne fogadd közömbösen, hanem szép szelíden vedd öledbe a te megfeszített Istened!

Jézus, az örök élet záloga, könyörülj rajtam!

14. ÁLLOMÁS

Ez már nem temetés...

Ha a lelkem jól lezárt, gondozott, fehérre meszelt sírjára nézek, látszólag nyugalom, sőt büszkeség tölt el. Ugyan ki látja a bent lévő rothadást, és ki érzi a bűzt, lelkemnek döglött szagát? Jézus halálakor sírok nyíltak meg, és halottak indultak el. Uram, Jézus, érintsd meg lelkem sírboltját, hantolj ki bűneimből, és támassz fel újra engem! Hasíts belém a feltámadás fényével, teremts új lelket bennem, hogy már e földi életben a te föltámadt képedet viseljem!

Jézus, Istennek egyszülött Fia, könyörülj rajtam!

